

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

ПЕДАК СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

УДК 342:351.941:347.352

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ,
ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО ВИКОНАВЦЯ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

**Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата
юридичних наук**

Київ – 2017

Дисертацією є рукопис

Робота виконана в ПВНЗ «Київський міжнародний університет», МОН України

Науковий керівник

доктор юридичних наук, доцент

Миськів Леся Ігорівна,

ПВНЗ «Київський міжнародний університет»,

завідувач кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства

Офіційні опоненти:

доктор юридичних наук, професор

Безпалова Ольга Ігорівна,

Харківський національний університет внутрішніх справ,

завідувач кафедри адміністративної діяльності поліції

кандидат юридичних наук, доцент

Дрозд Олексій Юрійович,

Національна академія внутрішніх справ,

доцент кафедри адміністративної діяльності

Захист відбудеться «5» липня 2017 р. о 10⁰⁰годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 26.503.01 у Науково-дослідному інституті публічного права за адресою: 03035, м. Київ, вул. Георгія Кірпи, 2А

З дисертацією можна ознайомитися у бібліотеці Науково-дослідного інституту публічного права за адресою: 03035, м. Київ, вул. Георгія Кірпи, 2А

Автореферат розісланий «2» червня 2017 р.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради

К.М. Куркова

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Виконавче провадження як завершальна стадія судового процесу набуває особливого значення, оскільки саме під час її реалізації права, свободи й інтереси осіб знаходять свій захист і поновлення. Для реалізації виконавчого провадження, досягнення процесуальної мети даної стадії державні виконавці приймають велику кількість рішень, учиняють інші юридично значимі дії, а також можуть допускати бездіяльність. Не всі рішення, дії і бездіяльність державного виконавця можуть збігатися з інтересами сторін виконавчого провадження й інших заінтересованих осіб. Крім того, рішення, дії й бездіяльність державного виконавця можуть не відповідати вимогам законності, порушуючи або обмежуючи права, свободи й інтереси осіб. Тому процесуальним законодавством передбачено механізми оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. Встановлення адміністративно-правових особливостей оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця набуває особливої актуальності.

Актуальність щодо визначення адміністративно-правових особливостей оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця обумовлена й стрімким оновленням законодавства, що регламентує правовідносини в цій сфері. Йдеться зокрема про новий Закон України «Про виконавче провадження», а також Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів». Ці нормативно-правові акти встановили оновлені правила здійснення виконавчого провадження, по-новому визначили правий статус як державного виконавця, так й інших учасників виконавчого провадження. Усе вищенаведене зумовлює необхідність проведення подальших наукових пошуків в аспекті визначення адміністративно-правових особливостей оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця.

Окремі аспекти оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця були предметом наукових досліджень таких учених, як: О. Ф. Андрійко, Г. В. Атаманчук, О. М. Бандурка, Д. М. Бахрах, В. М. Бевзенко, О. І. Безпалова, А. Л. Борко, А. С. Васильєв, В. В. Галуцько, Ю. В. Гаруст, І. П. Голосніченко, О. В. Джафарова, О. Ю. Дрозд, Є. В. Додін, Р. А. Калюжний, С. В. Ківалов, Ю. М. Козлов, А. П. Ключніченко, М. В. Коваль, В. К. Колпаков, М. В. Коваль, А. Т. Комзюк, В. В. Копейчиков, О. В. Кузьменко, Є. В. Курінний, В. В. Ковальська, А. А. Манжула, Н. Р. Нижник, О. І. Остапенко, І. М. Пахомова, А. М. Подоляка, Ю. М. Старілов, В. М. Фесюнін, Ю. С. Шемшученко, С. А. Шепетько та інші.

Проте, незважаючи на досить значну кількість напрацювань учених, визначення та дослідження особливостей оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, потребує детального розкриття та опрацювання.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано відповідно до Стратегії реформування державного управління України на 2016–2020 роки та плану заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2016–2020 роки (схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 474-р).

Дослідження є частиною науково-дослідної теми ПВНЗ «Київський міжнародний університет» «Україна в умовах європейської інтеграції і глобалізації світу» (державний реєстраційний номер 0108U008609).

Мета і задачі дослідження. *Мета* роботи полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, міжнародного законодавства та проектів законів, вивчення наукових розробок визначити особливості оскарження рішень, дій та бездіяльності державного виконавця й на цій основі розробити пропозиції та рекомендації щодо удосконалення процедури оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні *задачі*:

- охарактеризувати рішення, дії та бездіяльність суб'єктів владних повноважень як об'єкта оскарження;
- з'ясувати сутність правового статусу державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню;
- уточнити принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця;
- охарактеризувати правові засади оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця;
- проаналізувати юрисдикцію адміністративних судів у публічно-правових спорах, що стосуються оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця;
- уточнити сутність та особливості підсудності адміністративних справ з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця;
- окреслити поняття й особливості стадій оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця;
- запропонувати вирішення проблем перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця;
- сформулювати пропозиції та рекомендації щодо можливостей використання зарубіжного досвіду побудови системи виконавчого провадження.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають з питань виконавчого провадження.

Предмет дослідження – адміністративно-правові особливості оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця.

Методи дослідження. *Методологічною* основою дослідження є сукупність методів і прийомів наукового пізнання. У роботі використовувалися такі методи наукового пізнання: *формально-логічний* використано з метою з'ясування сутності понять «адміністративно-правовий статус державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню», «принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця», «правові засади оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця та місце серед них адміністративно-правового регулювання» (підрозділи 1.1–1.4); *класифікації, групування та системно-структурного аналізу* застосовано при характеристиці елементів правового статусу державного виконавця як суб'єкта

видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню, систематизації принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, характеристики стадій оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця; вирішення проблем перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця (підрозділи 1.3, 1.4, 2.3, 3.1); *статистичний і узагальнення* використано при визначенні основних шляхів удосконалення інституту оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця (підрозділи 3.1, 3.2); *соціологічний* застосовано при здійсненні дослідження сутності та особливостей державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню (підрозділ 1.2); для формування пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства в досліджуваній сфері використовувався метод *документального аналізу* (розділи 1–3).

Емпіричною базою дослідження є узагальнення практики діяльності судів України, політико-правова публіцистика, довідкові видання, статистичні й аналітичні матеріали.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним з перших у вітчизняній юридичній науці комплексним дослідженням особливостей оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. У результаті проведеного наукового дослідження, сформульовано ряд нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем:

вперше:

- під адміністративно-правовим регулюванням оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця запропоновано розуміти заснований на приписах норм адміністративного права процес регулюючого впливу на зазначену сферу суспільних відносин, що здійснюється компетентними суб'єктами шляхом видання адміністративних актів;

- касаційний перегляд судових рішень в адміністративних справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця визначено як закріплене на рівні Конституції та законів України право зацікавленої особи звернутися до суду касаційної інстанції з касаційною скаргою щодо оскарження судових рішень в адміністративних справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця;

- обґрунтовано, що відповідача в справах з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, необхідно повідомляти саме про прийняття рішення про відкриття провадження в адміністративній справі, що буде в повній мірі відповідати іншим положенням процесуального законодавства, а також принципу гласності та відкритості адміністративного процесу;

- запропоновано внести зміни до ст. 181 КАС України, яка визначає особливості провадження в справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, в частині доповнення її положень правилами визначення предметної підсудності;

- обґрунтовано необхідність внесення змін до ч. 1 ст. 74 Закону України «Про виконавче провадження» стосовно того, що рішення, дії або бездіяльність

державного виконавця, у випадках передбачених процесуальним законодавством, оскаржуються до місцевого суду, незалежно від того, який суд видав виконавчий документ;

удосконалено:

- поняття «повноваження державного виконавця» під якими запропоновано розуміти закріплену на нормативно-правовому рівні сукупність його суб'єктивних прав та юридичних обов'язків, що здійснюються ним задля реалізації наданих йому державою владних функцій шляхом прийняття рішень, вчинення дій або допущення бездіяльності в межах виконавчого провадження у передбачених законодавством випадках;

- характеристику принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, які являють собою закріплені на нормативно-правовому рівні непорушні й керівні засади, на основі та відповідно до яких здійснюється процедура оскарження вищенаведених актів;

- розуміння основних рис перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, у зв'язку з чим доведено, що вони є: однією з основоположних гарантій захисту прав, свобод та інтересів фізичних та юридичних осіб; виступає ефективним засобом забезпечення принципів верховенства права й законності в діяльності адміністративних судів; позитивно впливає на ефективність діяльності органів судової влади; дозволяє формувати судову практику в частині однакового застосування законодавства;

- характеристику апеляційного перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, які визначено як гарантовану й забезпечувану Конституцією та законами України можливість осіб звернутися до адміністративного суду апеляційної інстанції із апеляційною скаргою на рішення суду першої інстанції в справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, що порушує їх права, свободи й інтереси;

- обґрунтування необхідності у Законі України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» закріпити положення, про те, що державні виконавці можуть нести дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність у межах виконання своїх службових обов'язків;

дістали подальшого розвитку:

- обґрунтування того, що рішення, дії або бездіяльність державного виконавця можуть бути розподілені на дві категорії: що здійснюються на підставі виконавчих документів суду відповідної юрисдикції; та ті, що здійснюються на підставі виконавчих документів інших органів;

- характеристика завдань державного виконавця, якими є закріплені на нормативно-правовому рівні напрямки його діяльності, що реалізуються ним в межах здійснення виконавчого провадження задля забезпечення своєчасного, повного та неупередженого примусового виконання рішень органів й осіб, передбачених законами України;

– пропозиція внести уточнення в ч. 4 ст. 181 КАС України, зазначивши в ній, що відповідач повідомляється з приводу прийняття ухвали про відкриття провадження в адміністративній справі;

– позиція, що запровадження інституту цивільно-правової відповідальності державного виконавця позитивним чином вплине на його діяльність в цілому, у тому числі й на ефективність виконання судових рішень.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес, зокрема викладені в дисертації положення можуть бути використані у:

- *науково-дослідній сфері* – для подальшої розробки проблем оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

- *сфері правотворчості* – з метою підготовки змін і доповнень до нормативних актів, які регулюють порядок оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця;

- *правозастосовній діяльності* – для підвищення ефективності оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця;

- *освітньому процесі* – при підготовці підручників і навчальних посібників з дисциплін «Суд та правоохоронні органи України», «Адміністративне право України» та «Адміністративний процес», а також у процесі проведення занять із зазначених дисциплін у юридичних ВНЗ (акт впровадження ПВНЗ «Київський міжнародний університет»).

Апробація результатів дисертації. Підсумки розробки проблеми в цілому, окремі її аспекти, одержані узагальнення й висновки були оприлюднені дисертантом на науково-практичних конференціях: «Сучасні проблеми розвитку державності та напрями їх вирішення через призму правотворчої діяльності» (Харків, 2016); «Актуальні проблеми прав людини, держави та вітчизняної правової системи» (Дніпропетровськ, 2016); «Громадянське суспільство в Україні: проблеми забезпечення правотворчої діяльності» (Харків, 2016); «Публічне адміністрування в сфері внутрішніх справ» (Київ, 2015); «Теоретичний аналіз і наукові дослідження юриспруденції у світовій науці» (Київ, 2016).

Публікації. За темою дисертаційного дослідження опубліковано 12 наукових праць, п'ять з яких – наукові статті у фахових виданнях з юридичних наук в Україні, дві – у наукових періодичних виданнях інших держав, п'ять – тези доповідей за матеріалами науково-практичних конференцій.

Структура дисертації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, які об'єднують дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел. Повний обсяг дисертації складає 183 сторінки. Робота містить список використаних джерел із 234 найменувань на 26 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

У **Вступі** обґрунтовується актуальність теми, визначається стан її наукової розробки, розкривається сутність наукових задач та їх значимість, з'ясовується зв'язок дисертаційного дослідження з науково-дослідними роботами, висвітлюється мета, об'єкт, предмет і методи дослідження, формулюються наукова новизна, теоретичне та практичне значення роботи, наводяться відомості про апробацію одержаних результатів.

Розділ 1 «Адміністративно-правові засади оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» присвячено дослідженню загальнотеоретичних аспектів рішень, дій та бездіяльності суб'єктів владних повноважень як об'єкта оскарження; розгляду адміністративно-правового статусу державного виконавця як суб'єкта видання вказаних рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності; аналізу принципів та правових засад оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, при цьому окрема увага приділена вивченню ролі у даній сфері саме адміністративно-правового регулювання.

У *підрозділі 1.1 «Теоретико-правова характеристика рішень, дій і бездіяльності суб'єктів владних повноважень як об'єкта оскарження»* з'ясовано сутність таких категорій як «рішення», «дія» та «бездіяльність», при цьому проаналізовано відповідну словникову та енциклопедичну літературу, вивчено теоретичні підходи до розуміння позначених понять.

Акцентовано увагу на тому, що однією із ключових ознак, якими мають володіти рішення, дії та (або) бездіяльність, для того, щоб вони могли бути розглянуті як об'єкт оскарження, є їх юридичний характер. Тобто їх прийняття, вчинення чи не вчинення мають породжувати (спричиняти) відповідні юридичні наслідки. Не можуть оскаржуватися дії, які не спрямовані на регулювання певних соціальних відносин, що не мають ознак нормативності чи не спрямовані на правове регулювання поведінки конкретних суб'єктів.

Проаналізовано відповідні нормативно-правові акти та наукові погляди на предмет тлумачення понять «управлінське рішення», «правові акти управління», «індивідуальні правові акти». Наведено та охарактеризовано види актів, якими оформлюються відповідні рішення державного виконавця.

Обґрунтовано висновок, що рішення, дії або бездіяльність державного виконавця, як об'єкт оскарження, являють собою зумовлені волевиявленням державного виконавця, засновані на нормативно-правових приписах акти його поведінки (активної або пасивної), що мають цілеспрямований характер і породжують правові наслідки для конкретно визначених осіб (кола осіб) у межах здійснення процедури виконавчого провадження.

У *підрозділі 1.2 «Адміністративно-правовий статус державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню»* підкреслюється, що характер та зміст рішень, які приймаються державним виконавцем, вчинених ним дій чи бездіяльності обумовлюються його правовим статусом. У зв'язку із цим проведено аналіз сутності та змісту адміністративно-правового статусу державного виконавця. Для цього розглянуто

ряд наукових точок зору щодо розуміння категорій «правовий статус», «адміністративно-правовий статус». Розкрито сутнісний зміст, структуру та різновиди правосуб'єктності. Проаналізовано відповідні нормативно-правові положення щодо закріплення у них юридичних умов і підстав набуття правоздатності державного виконавця. Окрема увага приділена питанню деліктоздатності як елементу правосуб'єктності державного виконавця. Охарактеризовано поняття та зміст компетенції, завдань, повноважень, юридичної відповідальності державного виконавця.

Запропоновано під адміністративно-правовим статусом державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню, розуміти закріплену та деталізовану в нормах адміністративного права сукупність елементів, що вказують на місце й призначення державного виконавця в системі суб'єктів правовідносин, що виникають під час оскарження зазначених актів у межах здійснення процедури виконавчого провадження.

У підрозділі 1.3 «Принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця» наголошено, що оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця в судовому порядку, як і будь-яка інша юридично значуща правомірна діяльність, ґрунтується на закріплених у положеннях чинного національного законодавства правових принципах. При вирішенні питання щодо правомірності, обґрунтованості й законності рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, суд, у першу чергу, повинен керуватися правовими принципами.

Розглянуто наукові точки зору щодо розуміння поняття та змісту «принципу», зокрема, у розрізі правової науки та теорії державного управління.

Проаналізовано положення чинного законодавства України щодо закріплення у ньому принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. Розглянуто наукові підходи до класифікації принципів у правознавстві. Запропоновано класифікувати принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця за таким критерієм, як сфера їх поширення, на такі групи: загально правові (законність; верховенство права; рівність учасників судового процесу; забезпечення поваги до честі та гідності учасників судового процесу); міжгалузеві, які поділяються на принципи, що: а) пов'язані із забезпеченням судочинства в межах відповідної судової юрисдикції (забезпечення права звернення до суду; здійснення правосуддя виключно судами; незалежність, поважність і справедливість суду; забезпечення дотримання мови судочинства); б) ті, що безпосередньо стосуються процесу оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця: забезпечення права на правову допомогу; гласність і відкритість судового процесу; обов'язковість судових рішень, забезпечення права на оскарження судових рішень; диспозитивність, змагальність та офіційне з'ясування всіх обставин у справі. З урахуванням норм чинного законодавства та існуючих теоретичних напрацювань з приводу досліджуваного питання, охарактеризовано зміст кожної групи зазначених принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця.

У підрозділі 1.4 «Правові засади оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця та місце серед них адміністративно-правового регулювання» відзначається, що правові засади становлять сукупність норм об'єктивного права, які знаходять своє відображення у законодавчих актах, які в своїй сукупності, формують законодавство країни.

Проведено класифікацію та аналіз правових оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця з урахування такого критерію, як їх юридична сила. Відповідно, виокремлено конституційний, міжнародно-договірний, законодавчий, підзаконний рівні досліджуваних правових засад. На підставі вивчення змісту відповідних нормативно-правових документів, охарактеризовано зміст та роль кожної групи правових засад у питанні врегулювання оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. Окрема увага приділена значенню актів управління у забезпеченні досліджуваного оскарження.

Запропоновано під адміністративно-правовим регулюванням оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця розуміти заснований на приписах норм адміністративного права, процес регулюючого впливу на зазначену сферу суспільних відносин, що здійснюється компетентними суб'єктами шляхом видання адміністративних актів. Визначено та охарактеризовано конкретні адміністративно-правові акти, за допомогою видання яких здійснюється адміністративно-правове регулювання оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. При цьому, в якості критерію класифікації, використано суб'єкт їх видання, зокрема виокремлено: акти Президента України; адміністративні акти Кабінету Міністрів України; адміністративні акти центральних органів виконавчої влади, провідне місце серед яких посідають накази Міністерства юстиції України.

Розділ 2 «Адміністративно-правові особливості судового захисту прав та інтересів осіб у частині оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» присвячений вивченню проблематики юрисдикції адміністративних судів у публічно-правових спорах, що стосуються оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця; аналізу сутності та особливостей підсудності адміністративних справ з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця; визначенню поняття та з'ясуванню особливостей стадій оскарження рішень, дій чи бездіяльності зазначених суб'єктів.

У підрозділі 2.1 «Юрисдикція адміністративних судів у публічно-правових спорах, що стосуються оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» досліджено сутність та зміст поняття «юрисдикція», розкрито наукові підходи до їх визначення.

Наголошено на необхідності відрізнити юрисдикцію суду від його повноважень та компетенції. Останнє є найбільш просторим поняттям, яке поглинає перші два. На підставі аналізу чинного законодавства та наукових точок зору розглянуто існуючі різновиди в судовій юрисдикції.

Досліджено матеріально-правові та процедурно-процесуальні аспекти реалізації адміністративними судами законодавства у справах з приводу оскарження рішень, дій чи бездіяльності державної виконавчої служби. Окрема увага приділена питанням суб'єктного складу публічно-правового спору щодо оскарження рішень,

дій чи бездіяльності державного виконавця.

Наголошено, що на сьогодні існує чимало проблемних питань стосовно розмежування юрисдикції органів судової влади в публічно-правових спорах досліджуваної категорії. Така ситуація пояснюється, перш за все, неузгодженістю положень законодавства про виконавче провадження із кодифікованим процесуальним законодавством.

Підрозділ 2.2 «Сутність та особливості підсудності адміністративних справ з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» присвячений вивченню проблеми визначення судової інстанції, що здійснює розгляд і вирішення публічно-правових спорів з приводу оскарження зацікавленими особами рішень, дій або бездіяльності державного виконавця. Наголошено, що актуальність даного питання зумовлена багатьма причинами, а саме: ієрархічною (інстанційною) побудовою системи адміністративних судів; територіальним розташуванням адміністративних судів; а також тим, що судами першої інстанції, з огляду на особливості конкретного публічно-правового спору, можуть виступати різні адміністративні суди.

Проаналізовано наукові точки зору щодо розуміння поняття підсудності, зокрема предметної підсудності адміністративних справ. Запропоновано підсудність адміністративних справ з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця визначити як закріплений у положеннях процесуального законодавства механізм розподілу публічно-правових спорів, що стосуються оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця, між адміністративними судами, що реалізується з урахуванням особливостей їх системної побудови та на основі ряду критеріїв, визначає конкретний адміністративний суд, який уповноважений розглядати та вирішувати такий спір по суті.

Досліджено загальні та специфічні аспекти функціонування різновидів підсудності справ адміністративної юрисдикції. Встановлено, що найбільша кількість проблемних питань виникає у зв'язку з встановленням предметної підсудності адміністративних справ з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця. Такі проблеми, в першу чергу, пов'язані із недосконалістю та суперечливістю як положень процесуального законодавства, так і положень законодавства, що регламентує особливості здійснення виконавчого провадження.

У підрозділі 2.3 «Поняття й особливості стадій оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» зазначається, що діяльність адміністративних судів по розгляду та вирішенню адміністративних справ, у тому числі з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, утворюється із багатьох поєднаних спільною метою процесуальних дій. При цьому кожна стадія оскарження рішень, дій або бездіяльності вказаного державно-владного суб'єкта буде мати власну процесуальну мету та характеризуватися певними особливостями здійснення процесуальних дій, спрямованих на досягнення такої мети.

Розкрито зміст категорії «стадія» та «процесуальна стадія». При цьому проаналізовано низку наукових точок зору з цього приводу, акцентовано увагу на проблемних аспектах визначення поняття «процесуальні дії». На підставі

проведеного аналізу, запропоновано під стадіями оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця, розуміти сукупність процесуальних дій адміністративного суду й учасників адміністративного процесу, які здійснюються в часових рамках і в порядку, визначеному процесуальним законодавством (КАС України), спрямовані на досягнення визначеної в межах окремої стадії процесуальної мети, що завершується прийняттям відповідного судового рішення з приводу розгляду та вирішення публічно-правового спору щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця.

Виокремлено різновиди стадій оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця. Охарактеризовано особливості зазначених стадій оскарження. До ключових особливостей стадій досліджуваного оскарження віднесено: правовий статус сторін в адміністративній справі; скорочені процесуальні строки реалізації таких стадій; особливий порядок повідомлення відповідача про прийнятті судом рішення на стадії порушення адміністративної справи.

Розділ 3 «Шляхи вдосконалення інституту оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» присвячено вирішенню проблем перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця; вивченню досвіду побудови системи виконавчого провадження у зарубіжних країнах та визначенню можливостей використання цього досвіду в Україні.

У підрозділі 3.1 «Вирішення проблем перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» наголошено, що сьогодні, незважаючи на ряд реформ і перетворень, що відбулися в Україні у судово-правовій сфері, діяльність органів судової влади, в тому числі адміністративних судів, ще далека від досконалої, і на практиці трапляються непоодинокі випадки прийняття судами незаконних та необґрунтованих рішень, що порушують права, свободи й інтереси осіб. Тому, чинним національним законодавством України, в якості додаткової гарантії судового захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб від неправомірних рішень суб'єктів владних повноважень, в тому числі державного виконавця, а також однієї із основних засад здійснення судочинства, названо можливість перегляду судових рішень в апеляційному та касаційному порядку. Дані стадії є факультативними за своїм характером, оскільки їх функціонування ініціюються внаслідок волевиявлення зацікавленої особи.

Систематизовано наукові думки з приводу сутності інституту оскарження судових рішень, як взагалі, так і у галузі адміністративного судочинства зокрема. На підставі чого виокремлено основні риси перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця, а саме: є однією з основоположних гарантій захисту прав, свобод та інтересів фізичних та юридичних осіб; виступає ефективним засобом забезпечення принципів верховенства права й законності в діяльності адміністративних судів; позитивно впливає на ефективність діяльності органів судової влади; дозволяє формувати судовому практику в частині однакового застосування законодавства. Розглянуто процедури перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій

чи бездіяльності державного виконавця.

Охарактеризовано стадії перегляду означених судових рішень, наведено їх особливості. Розглянуто ключові проблеми стадій апеляційного та касаційного перегляду судових рішень у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця. Підкреслено, що першочерговою проблемою є відсутність законодавчого припису щодо скорочених строків їх проведення, що в аспекті їх (скорочених процесуальних строків) присутності під час реалізації обов'язкових стадій адміністративного процесу в такій категорії адміністративних справ не є логічним, а тому потребує вирішення шляхом внесення змін і доповнень в ст. 181 КАС України.

У підрозділі 3.2 «Зарубіжний досвід побудови системи виконавчого провадження й можливості його використання в Україні» відзначається, що прагнення України до якісних змін, направлених на демократизацію суспільних процесів, втілення принципів і засад функціонування правової держави, знаходить свій вияв, зокрема, в запозиченні досвіду зарубіжних країн у частині врегулювання відносин в основних сферах суспільного життя. Аналіз й узагальнення такого досвіду, виокремлення сильних і слабких сторін відповідної системи, надали змогу виробити відповідні кроки для вдосконалення національного інституту виконавчого провадження, в тому числі в аспекті оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця.

Досліджено чинні світові моделі виконавчого провадження, а саме: централізовану та децентралізовану моделі. Розкрито механізми побудови системи виконавчого провадження у таких державах як: США, Німеччина, Франція, Бельгія, Люксембург, Канада, Литва, Грузія, Великобританія. Виокремлено найсуттєвіші, на думку автора, позитивні аспекти досвіду зазначених країн в частині організації та врегулювання функціонування системи виконавчого провадження. На підставі проаналізованого досвіду визначено основні кроки, які було б доцільно використати в Україні з метою вдосконалення вітчизняної системи виконавчого провадження, зокрема підвищення рівня правової культури населення; запровадження інституту адміністративно-правової відповідальності державного виконавця; прийняття єдиного законодавчого акту, що регулює правовідносини в сфері виконавчого провадження – Кодексу виконавчого провадження; уніфікацію категорії «рішення, дії або бездіяльність державного виконавця» й використання замість неї категорії «адміністративні акти державного виконавця»; запровадження реєстру боржників і розшуку боржників; ліцензування діяльності виконавців.

ВИСНОВКИ

У **висновках** дисертації наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукового завдання – визначення особливостей оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця та шляхів їх удосконалення. У результаті проведеного дослідження, сформульовано ряд пропозицій і рекомендацій, спрямованих на досягнення зазначеного завдання.

1. Рішення державного виконавця як об'єкт оскарження, визначено, як породжені його волевиявленням правові акти індивідуальної дії, що оформлені відповідно до вимог чинного національного законодавства, мають обов'язкове значення та мають юридичні наслідки для його адресатів у межах здійснення процедури виконавчого провадження.

Доведено, що рішення, дії або бездіяльність державного виконавця як об'єкти оскарження, являють собою зумовлені волевиявленням державного виконавця, засновані на нормативно-правових приписах акти його поведінки (активної або пасивної), що мають цілеспрямований характер і породжують правові наслідки для конкретно визначених осіб (кола осіб) у межах здійснення процедури виконавчого провадження. Постановлення рішень, здійснення дій або допущення бездіяльності державним виконавцем, як акти його поведінки, що можуть бути оскаржені, зумовлені закріпленням на нормативно-правовому рівні його адміністративно-правовим статусом.

2. Під адміністративно-правовим статусом державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню, запропоновано розуміти закріплену та деталізовану в нормах адміністративного права сукупність елементів, що вказують на місце й призначення державного виконавця в системі суб'єктів правовідносин, що виникають під час оскарження його рішень, дій і бездіяльності в межах здійснення процедури виконавчого провадження.

3. Акцентовано увагу, що єдиного законодавчо закріпленого переліку принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця не існує. Для полегшення сприйняття принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, було вироблено їх наукову класифікацію відповідно до критеріїв, що обрані з урахуванням їх спроможності розкрити сутність досліджуваного явища. Основним критерієм класифікації принципів оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця було обрано сферу поширення досліджуваних принципів. Відповідно до названого критерію, принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця було поділено на дві групи: 1) загальноправові, серед яких названо: законність; верховенство права; рівність учасників судового процесу; забезпечення поваги до честі та гідності учасників судового процесу; 2) міжгалузеві, в межах реалізації яких названо принципи: а) пов'язані із забезпеченням судочинства в межах відповідної судової юрисдикції (ці принципи передують виникненню досліджуваних правовідносин): забезпечення права звернення до суду; здійснення правосуддя виключно судами; незалежність, поважність і справедливість суду; забезпечення дотримання мови судочинства; б) що безпосередньо стосуються процесу оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця: забезпечення права на правову допомогу; гласність і відкритість судового процесу; обов'язковість судових рішень, забезпечення права на оскарження судових рішень; диспозитивність, змагальність та офіційне з'ясування всіх обставин у справі.

4. Під правовими засадами оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця запропоновано розуміти сукупність нормативно-правових актів, що

видані компетентними суб'єктами державної влади, які в своєму складі містять норми, направлені на здійснення регуляційного впливу шляхом виникнення, розвитку, зміни, припинення правовідносин у зазначеній сфері суспільного життя. Окремі нормативно-правові акти, що визначають правові засади оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця, здійснюють регулювання даних правовідносин з урахуванням їх юридичної сили й ієрархічних зв'язків. За даним критерієм, ці нормативно-правові акти розташовані в наступному порядку: Конституція України; міжнародні договори України; кодифіковане законодавство; закони України. Наголошено, що окреме місце серед інших нормативно-правових актів посідають адміністративні акти, за допомогою яких здійснюється адміністративно-правове регулювання оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця.

5. Юрисдикцію адміністративних судів визначено як складову й прояв їх компетенції, що визначає категорію публічно-правових спорів, за яким вони уповноважені приймати судові рішення. Чинним процесуальним законодавством встановлено вичерпний перелік публічно-правових спорів, розгляд і вирішення яких віднесено до юрисдикції адміністративних судів, що дає змогу стверджувати, що така юрисдикція може бути охарактеризована як виключна.

6. Підсудність адміністративних справ з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця визначено як закріплений у положеннях процесуального законодавства механізм розподілу публічно-правових спорів, що стосуються оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця, між адміністративними судами, що реалізується з урахуванням особливостей їх системної побудови та на основі ряду критеріїв, визначає конкретний адміністративний суд, який уповноважений розглядати та вирішувати такий спір по суті.

7. Визначено поняття «стадії оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця» як сукупність процесуальних дій адміністративного суду й учасників адміністративного процесу, які здійснюються в часових межах і в порядку, визначеному процесуальним законодавством (КАС України) та спрямовані на досягнення визначеної в межах окремої стадії процесуальної мети, що завершується прийняттям відповідного судового рішення з приводу розгляду та вирішення публічно-правового спору щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця. Встановлено, що особливістю стадії судового розгляду адміністративної справи з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця буде виступати скорочений строк її здійснення, що обумовлюється специфікою даних правовідносин, а також необхідністю оперативно поновити права, свободи й інтереси зацікавлених осіб і запобігти, в разі необхідності, негативним наслідкам їх порушень.

8. З метою вирішення проблем перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця: а) обстоюється позиція, що ст. 13 КАС України не відповідає п. 8 ч. 1 ст. 129 Конституції України, внаслідок чого обмежує конституційні права осіб, а тому потребує негайного його приведення у відповідність із приписами Основного Закону України; б) обґрунтовано, що мережа апеляційних адміністративних судів із

зазначенням меж їх територіальної юрисдикції повинна бути визначена на рівні закону України, а не підзаконного нормативно-правового акту; в) доведено, що строк звернення з апеляційною скаргою до суду апеляційної інстанції щодо перегляду судових рішень в адміністративних справах з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця повинен бути скорочений і має становити п'ять днів, а для ухвали – два дні. В ст. 181 КАС України необхідно внести доповнення щодо визначення скорочених строків звернення з апеляційною скаргою до суду апеляційної інстанції щодо перегляду судових рішень в адміністративних справах з приводу оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця; г) обґрунтовано необхідність, до ч. 1 ст. 74 Закону України «Про виконавче провадження» внести зміни стосовно того, що рішення, дії або бездіяльність державного виконавця, у випадках, передбачених процесуальним законодавством, оскаржуються до місцевого суду, незалежно від того, який суд видав виконавчий документ.

9. На підставі аналізу зарубіжного досвіду побудови системи виконавчого провадження й можливості його використання в Україні, сформульовані такі висновки: а) доведено, що запровадження в нашій державі єдиного кодифікованого нормативно-правового акту, який би визначав всі правові засади здійснення виконавчого провадження, позитивно вплинуло б на ефективність даного інституту. Таким нормативно-правовим актом міг би стати Кодекс виконавчого провадження, який би об'єднав положення Закону України «Про виконавче провадження» та Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», внаслідок чого була б здійснена уніфікація законодавства, що сприяло б легшому його розумінню та застосуванню; б) запропоновано в національному законодавстві замість конструкції «рішення, дії або бездіяльність державного виконавця» використати – «адміністративні акти державного виконавця», що відповідатиме досвіду європейського правового регулювання даної сфери, а також дозволить уникнути багатьох проблем, що виникають під час оскарження рішень, дій або бездіяльності державного виконавця.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Педак С. В. Поняття юрисдикції адміністративних судів у публічно-правових спорах. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія «Юридичні науки». 2015. Вип. 3-2. Том 4. С. 112-116.
2. Pedak S. V. Administrative and legal regulation of appeal against decisions, actions and inaction of contractor in Ukraine. *Visegrad journal on human rights*. 2015. № 6. P. 178-182.
3. Педак С. В. Рішення державного виконавця як об'єкт оскарження. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія «Юридичні науки». 2016. № 6. С. 266-270.
4. Педак С. В. Принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 1. С. 83-87.

5. Педак С. В. Характеристика окремих елементів адміністративно-правового статусу державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 4. С. 166-170.

6. Педак С. В. Правові засади оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця на рівні законів України. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 10 (248). С. 102-106.

7. Педак С. В. Юрисдикция административных судов в публично-правовых спорах, касающихся обжалования решений, действий или бездействия государственного исполнителя. *«Право и политика»*. 2016. № 2. С. 77-82. (Киргизия)

8. Педак С. В. Правила предметної підсудності, які встановлені по відношенню до окружних адміністративних судів. *Публічне адміністрування в сфері внутрішніх справ*: матер. круг. ст. (м. Київ, 14 травня 2015 р.). К.: НАВС, 2015. С. 284-285.

9. Педак С. В. Законність, як принцип оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. *Громадянське суспільство в Україні: проблеми забезпечення правотворчої діяльності*: матер. міжнар.наук.-практ. конф. (м. Харків, 1-2 квітня 2016 р.). Х.: Східноукраїнська наукова юридична організація, 2016. С. 58-60.

10. Педак С. В. Повноваження державного виконавця, як елемент його адміністративно-правового статусу. *Актуальні проблеми прав людини, держави та вітчизняної правової системи*: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 1-2 квітня 2016 р.). Дніпро: ГО «Правовий світ», 2016. С. 81-82.

11. Педак С. В. Роль міжнародних договорів України у сфері визначення правових підстав оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. *Сучасні проблеми розвитку державності та напрями їх вирішення через призму правотворчої діяльності*: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 20-21 травня 2016 р.). Х.: ГО «Асоціація аспірантів-юристів», 2016. С. 48-50.

12. Педак С. В. Суб'єктний склад публічно-правових спорів, пов'язаних із оскарженням рішень, дій або бездіяльності державного виконавця. *Теоретичний аналіз і наукові дослідження юриспруденції у світовій науці*: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 16-17 грудня 2016 р.). К.: НДПП, 2016. С. 84-86.

АНОТАЦІЇ

Педак С. В. Адміністративно-правові особливості оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця. – *На правах рукопису*.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – Науково-дослідний інститут публічного права, Київ, 2017.

Дисертація присвячена дослідженню теоретичних і практичних проблем оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця.

У роботі охарактеризовано рішення, дії та бездіяльність суб'єктів владних повноважень як об'єкта оскарження. З'ясовано сутність правового статусу

державного виконавця як суб'єкта видання рішень, вчинення дій і допущення бездіяльності, що підлягають оскарженню. Уточнено принципи оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. Охарактеризовано правові засади оскарження рішень, дій і бездіяльності державного виконавця. Проаналізовано юрисдикцію адміністративних судів у публічно-правових спорах, що стосуються оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця. Уточнено сутність та особливості підсудності адміністративних справ з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця. Окреслено поняття й особливості стадій оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця. Запропоновано вирішення проблем перегляду рішень адміністративних судів у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця. Сформульовано пропозиції та рекомендації щодо можливостей використання зарубіжного досвіду побудови системи виконавчого провадження.

Ключові слова: державний виконавець, рішення, дії, бездіяльність, адміністративний суд, судове рішення, провадження, повноваження, юрисдикція.

АННОТАЦІЯ

Педак С. В. Административно-правовые особенности обжалования решений, действий или бездействия государственного исполнителя. – На правах рукописи.

Диссертация на соискание учёной степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 – административное право и процесс; финансовое право; информационное право. – Научно-исследовательский институт публичного права, Киев, 2017.

Диссертация посвящена исследованию теоретических и практических проблем обжалования решений, действий или бездействия государственного исполнителя.

В работе охарактеризованы решения, действия и бездействие субъектов властных полномочий как объекта обжалования. Под административно-правовым статусом государственного исполнителя как субъекта принятия решений, совершения действий, подлежащих обжалованию, предложено понимать закрепленную и детализированную в нормах административного права совокупность элементов, указывающих на место и назначение государственного исполнителя в системе субъектов правоотношений. Уточнено принципы обжалования решений, действий и бездействия государственного исполнителя. Под правовыми основами обжалования решений, действий и бездействия государственного исполнителя предложено понимать совокупность нормативно-правовых актов, изданных компетентными субъектами государственной власти, которые в своем составе содержат нормы, направленные на осуществление регулирующего воздействия путем возникновения, развития, изменения, прекращения правоотношений в указанной сфере общественной жизни.

Проанализировано юрисдикцию административных судов в публично-правовых спорах, касающихся обжалования решений, действий или бездействия

государственного исполнителя. Подсудность административных дел по поводу решений, действий или бездействия государственного исполнителя определено как закрепленные в положениях процессуального законодательства механизм распределения публично-правовых споров, касающихся обжалования решений, действий или бездействия государственного исполнителя, между административными судами, реализуется с учетом особенностей их системного построения и на основе ряда критериев определяет конкретный административный суд, уполномоченный рассматривать и решать спор по существу. Определены понятия и особенности стадий обжалования решений, действий или бездействия государственного исполнителя.

Предложено решение проблем пересмотра решений административных судов по делам по поводу решений, действий или бездействия государственного исполнителя. Сформулированы предложения и рекомендации относительно возможностей использования зарубежного опыта построения системы исполнительного производства.

Ключевые слова: государственный исполнитель, решения, действия, бездействие, административный суд, судебное решение, производства, полномочия, юрисдикция.

SUMMARY

Pedak S.V. Administrative and Legal Features of the Adjudication of the Decisions, Actions or Inactivity of a State Executor. – Manuscript.

The thesis for a candidate's degree by the specialty 12.00.07 – administrative law and process; informational law; financial law. – Scientific Institute of Public Law, Kyiv, 2017.

Thesis is devoted to the study of theoretical and practical problems of the avoidance of the decisions, actions or inactivity of a state executor.

Paper characterizes the decisions, actions and inactivity of public authorities as the subject of an appeal. Under the administrative and legal status of the state executor, as the subject of decision making, the commission of reversible actions it is proposed to understand fixed and detailed in the administrative law complex of elements indicating the place and purpose of the state executor in the system of legal entities. The principles of the adjudication of the decisions, actions and inactivity of a state executor are specified. Under the legal framework of the appeal of decisions, actions and inactivity of the state executor it is proposed to understand the complex of normative legal acts of the competent state entities, containing the norms aimed at the implementation of the regulatory impact by the occurrence, development, change, termination of legal relationship in this sphere of public life.

It is analyzed the jurisdiction of the administrative courts in public law disputes concerning appeals against the decisions, actions or inactivity of the state executor. The jurisdiction of administrative cases concerning decisions, actions or inactivity of the state executor is defined as fixed in the provisions of the procedural legislation, mechanism of distribution of public-law disputes concerning appeals against decisions, actions or

inactivity of the state executor, of the administrative courts, which is implemented taking into account the features of their system construction and on the basis of the number of criteria, set by a specific administrative law court and authorized to consider and resolve the dispute on the merits. Several concepts and characteristics of the stages of an appeal against decisions, actions or inactivity of the state executor are defined.

The solution of the problems of the review of decisions of administrative courts about decisions, actions or inactivity of the state executor is suggested. Several proposals and recommendations concerning the possibilities of using foreign experience in the construction of the system of enforcement proceedings are formulated.

Keywords: state executor, decisions, actions, inactivity, administrative court, court decision, proceedings, powers, jurisdiction.